

Sunt de dorit ambițioșii

Poftim: sunt de dorit ambițioșii? Nu sunt ambițioșii, oamenii care calcă pe nervi pe majoritatea la școală? Care tot timpul doar énervează, pentru că vreau să fie primii și cei mai buni? Care nu fac glume și vreau să se pună permanent în lumina cea mai bună în fața profesorului? Nu, mulțumesc, la asemenea ambițioși putem renunța!

Și în viața profesională sunt oameni ambițioși. Ca și cei de la școală, ei nu sunt prea îndrăgiți. Nu, aici într-adevăr nu sunt de dorit ambițioșii. Mai bine trecem pe lângă ei făcând un ocol cât putem de mare.

Dar o clipă! Ce spune Biblia cu privire la aceștia? De fapt vorbește Biblia despre acest tip de oameni neîndrăgiți? Nu, cuvântul „ambițios“ cu acest înțeles special nu apare în Biblie. Dar ce există, desigur, în Biblie sunt oamenii care „urmăresc“ ceva. Deci tot ambițioși - doar cu un alt înțeles...

Unii cititori bănuiesc deja la ce ne referim. Desigur, în câteva locuri din Noul Testament suntem îndemnați să urmărim ceva. Este vorba de lucruri, pentru care noi ca creștini trebuie să ne străduim în mod intens. Locurile din Biblie în care apare cuvântul „a urmări“ poți să le găsești într-o concordanță a Bibliei. Acum vrem să privim mai bine unul dintre aceste versete:

„Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri și caută (urmărește) neprihănirea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea“ (1 Timotei 6.11).

În acest verset găsim șase calități creștine (le putem spune și „virtuți“), spre care trebuie să năzuim. Șase calități pentru care trebuie să ne ostenim mult în viața de toate zilele – fie că suntem tineri sau deja ceva mai în vârstă. Pavel nu spune în zadar: „Iar tu“. Aceasta se referă la fiecare personal!

Din fire ne vine foarte greu și observăm repede că nici măcar nu facem aceasta. De fapt am vrea să urmărim mai degrabă alte lucruri. De aceea Pavel îl numește pe prietenul său tânăr Timotei „om al lui Dumnezeu“. Dacă aparținem Domnului Isus, Îl iubim și nu ne bazăm pe capacitățile noastre, ci pe Dumnezeu, atunci suntem oameni ai lui Dumnezeu. Atunci El ne dă energia necesară pentru a tinde spre aceste „calități“. Dar, desigur, ele nu ne cad în poală:

1) **Neprihănirea:** Neprihănirea înseamnă aici a trăi așa cum Îi place lui Dumnezeu. Cine trăiește în neprihănire, corespunde standardului lui Dumnezeu. Noi facem acest lucru din mulțumire că Dumnezeu ne-a „îndreptătit“ în Domnul Isus. Înaintea lui Dumnezeu este neprihănit acela care acceptă pentru sine lucrarea Domnului Isus și crede în El (compară de exemplu cu Romani 5.1). Aceasta este poziția noastră creștină. Dumnezeu ne-a dăruit-o în har. Dar acum El dorește ca noi să ne comportăm și în viața de toate zilele ca oameni neprihăniți (drepti) (compară de exemplu cu Tit 2.12). Aceasta este practica. Atunci, neprihănirea înseamnă a ne comporta în așa fel, ca nimeni să nu ne poată reproșa nimic. Aceasta începe în circulație, dar nu încetează la declararea impozitului. Cei din jurul nostru ne observă zilnic! Uneori știu mai bine decât noi ce se cade ca creștin și ce nu se cade. De aceea să urmărim neprihănirea!

2) **Evlavia:** Poate ai citit cuvântul adeseori în Biblie. Totuși nu știi exact la ce se referă. Desigur, în limbajul obișnuit, acest cuvânt aproape nu mai există. Cine vrea să fie un „evlavios“? A urmări evlavia înseamnă a lua hotărârea de a trăi ca creștini viața noastră spre onoarea lui Dumnezeu. Să trăim în așa fel, încât Dumnezeu să Se bucure! Neprihănirea are mai mult de-a

face cu cei din jurul nostru. Evlavia are mai mult de-a face cu Dumnezeu (cu toate că și aceasta ar trebui să se vadă în exterior). Urmărim, într-adevăr, această evlavie?

3) **Credința:** Acum poate întrebi: De ce trebuie să urmăresc credința? Am crezut în Domnul Isus și L-am primit ca Domnul și Mântuitorul meu. Este adevărat, dar nu la această credință salvatoare în Domnul Isus se referă acest loc. Este vorba despre credința, încrederea creștinului în viața de toate zilele. Întreaga noastră viață trebuie să fie imprimată de credință practică. Pavel a spus cândva: „pentru că umblăm prin credință, nu prin vedere“ (2 Corinteni 5.7). Noi creștinii suntem convinși de lucruri pe care nu le-am văzut cu ochii noștri. Totuși, aceste lucruri sunt foarte reale. Pentru a ne putea bucura de ele, avem nevoie de credință. Noi ne încredem în Dumnezeu că tot ce a spus El este așa. De aceea putem să ne trăim viața deplin încredințați pe mărturiile din Cuvântul Său. Și în rugăciune putem să ne adâncim legătura noastră de credință cu Domnul Isus, încrezându-ne de exemplu cu tărie pe conducerea Sa și nu pe știința noastră, pe bani sau împrejurări ideale. Merită să urmărim această credință.

4) **Dragostea:** Acest cuvânt este mai ușor de înțeles. Dar atenție! Nu tot ce numim noi în lumea noastră „dragoste“ este într-adevăr „dragoste“. Câteodată spunem „dragoste“ și ne referim exact la contrariul, și anume la „egoism“. Aici nu este vorba despre o astfel de dragoste. Este vorba despre dragostea lui Dumnezeu, care a fost turnată în inimile noastre (Romani 5.5). Dragostea divină înseamnă să iubești pe cineva chiar dacă nu găsești nimic vrednic de iubit în acela. Exact așa ne-a iubit Dumnezeu pe noi, când L-a dat pe Fiul Său pentru noi (Ioan 3.16). Acum, El dorește ca noi să răspândim în viața zilnică ceva din această dragoste. Aici se includ frații noștri de credință, pe care trebuie să-i iubim, dar și oamenii necredincioși din jurul nostru, care pot afla ceva despre dragostea lui Dumnezeu. A urmări această dragoste are deci o valoare mare.

5) **Răbdarea:** Este răbdarea ceva numai pentru oamenii mai în vârstă și bătrâni? Sau pentru aceia care tocmai sunt în mari greutăți? Nu cred! De răbdare avem nevoie cu toții. Desigur, răbdarea are de-a face cu împrejurări grele în viață. Fără îndoială, există creștini care sunt încercați foarte mult. Dar nu cunoaștem cu toții împrejurări grele în viață? În Epistola către Efeseni citim ceva despre „ziua cea rea“ (Efeseni

6.13), în care trebuie să ne împotrivim. Ce fel de zi este aceasta? De fapt, este întreaga noastră viață. Diavolul încearcă de-a lungul întregii noastre vieți să ne abată de la Domnul Isus. Atunci trebuie să ne împotrivim diavolului. Pentru aceasta avem nevoie de răbdare. Nu trebuie să cedăm. Poate la școală sau la locul de muncă ești supărat de colegii tăi necredincioși. Atunci ai nevoie de răbdare și stabilitate, ca să nu fi doborât duhovnicește. Sau aștepti deja de mult timp răspunsul lui Dumnezeu la o întrebare în rugăciune – dar el nu a mai sosit. Atunci trebuie să aștepti, să ai răbdare. Trebuie să urmărim această răbdare. De la sine nu vine.

6) **Blândețea duhului:** Aceasta este o caracteristică a fetelor și a persoanelor slabe, dar nu pentru bărbați adevărați care știu cât de departe pot să meargă, nu? Greșit! De blândețea duhului avem cu toții nevoie (noi bărbații poate cel mai mult). Cineva a spus odată: „Blândețea este desfășurarea forței sub controlul duhului.“ Cugetă la aceasta, este ceva adevăr aici. Pentru a urmări într-adevăr blândețea duhului, avem nevoie de puterea Duhului lui Dumnezeu. Răbdarea are mai mult a face cu împrejurările vieții, blândețea este o trăsătură care se vede în relația cu oamenii. Cine este blând, nu pretinde drepturile sale. El nu se impune cu tot dinadinsul. El nu vrea să fie întotdeauna primul, cel mai bun și cel mai frumos. Un om blând este bun, prietenos, smerit. El este gata să meargă și pe drumul cel mai de jos. Foarte greu, nu? De aceea trebuie să urmărim și blândețea.

A urmări ceva presupune străduință și concentrare. Putem compara această urmărire cu poziția hotărâtă a unui alergător într-un concurs, care face totul ca să depășească pe cei care aleargă înaintea sa. Deci ca „oameni ai lui Dumnezeu“ să nu ne permitem nicio odihnă, ci în fiecare zi să urmărim să punem în practică „calitățile“ amintite.

Mai mult, sunt „calități“ care Îl preamăresc pe Dumnezeu! Dacă le urmărim, se va vedea în umblarea noastră ceva din ceea ce s-a găsit la Domnul Isus în mod desăvârșit. Și aici El este Modelul nostru unic.

Mesagerul păcii este întocmit din diverse scrieri. Dorința noastră este să ofere cititorilor îmbărbătare în viața de fiecare zi.

Redactare: Stăncioiu Petru

str. George Enescu, nr. 35

RO - 515600 - Cugir, jud. Alba